

Dosarul nr. 2ra-1118/2022
2-20157682-01-2ra-12082022

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Telenești (jud: Iu. Hîrbu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, V. Sîrbu, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Penitenciarul nr. 17 Rezina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Jurcov Anatolii
împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la repararea prejudiciului moral
cauzat,

împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 decembrie 2020, Jurcov Anatolii a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la încasarea sumei de 40 000 de
lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea integrității psihice.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 mai 2019, a fost escortat în
Penitenciarul nr. 11, din or. Bălți, având cu el bunuri personale cu o greutate totală
de 18,7 kg.

La 27 mai 2019, în legătură cu acutizarea XXXXX, XXXXX și regiunea
XXXXX, XXXXX și a sistemului XXXXX, i-a fost stabilit tratament cu durată de
până la 10 iunie 2019.

La 30 mai 2019 s-a reîntors în Penitenciarul nr. 17-Rezina și, reieșind din
starea sănătății și prescripțiile medicilor de a nu ridica greutatea, a rugat pe cineva
din serviciu de gospodărie să-i ducă lucrurile în cameră. Însă, reprezentanții
instituției penitenciare au început într-o formă umilitoare și grosolană să-l
amenințe forțat să-și ducă personal lucrurile în cameră.

A explicat reprezentanților instituției penitenciare că are interdicția medicală
să nu ridice mai mult de 5 kg și că la 27 mai 2019, de către Penitenciarul nr. 11, i-a
fost prescris un tratament cu durată până la 10 iunie 2019. Timp de aproximativ 40
min, reprezentanții instituției penitenciare au aplicat în privința reclamantului
presiune psihologică, iar ulterior, la recomandarea medicului, lucrurile
reclamantului au fost duse în celulă.

Reprezentanții instituției penitenciare au scris rapoarte pe numele lui Anatolii
Jurcov, șeful departamentului a exmininat materialele dosarului cu prejudecăți,

părtinitor, rea-credință și a solicitat aplicarea sancțiunii sub formă de lipsire a reclamantului de la întâlniri cu familia pe un termen de 3 luni.

Șeful penitenciarului nu a ascultat explicațiile reclamantului și informațiile despre starea sănătății, aplicând lui Anatolii Jurcov sancțiune disciplinară sub formă de interdicere a întrevederilor cu familia pe un termen de 3 luni.

Nefiind de acord cu decizia de aplicare a sancțiunii disciplinare, reclamantul a contestat-o, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 octombrie 2020, s-a anulat sancțiunea disciplinară.

Indică că, prin acte acțiuni, administrația penitenciarului l-a privat pe Anatolii Jurcov de posibilitatea de a avea întrevederi cu membrii familiei, acțiuni prin care, reclamantului i-a fost cauzată o traumă psihologică, fiindu-i lezată demnitatea umană.

A solicitat Anatolii Jurcov admiterea acțiunii și încasarea sumei de 40 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 10 septembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, cererea de chemare în judecată înaintată de Anatolii Jurcov a fost admisă parțial. S-a încasat din contul Penitenciarului nr. 17-Rezina în beneficiul lui Anatolii Jurcov prejudiciul moral în mărime de 3 000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 octombrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Anatolii Jurcov a declarat apel, solicitând majorarea cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 07 octombrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Penitenciarul nr. 17-Rezina a declarat apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-au respins cererile de apel depuse de Jurcov Anatolii și Penitenciarul nr. 17 Rezina și s-a menținut hotărârea din 10 septembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești.

Pentru a decide astfel, Colegiul a reținut că, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or instanța de fond, corect a elucidat și constatat circumstanțele cauze, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei în vederea admiterii parțiale a acțiunii, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Totodată, instanța a constatat că, prin aplicarea ilegală în privința lui Anatolii Jurcov a sancțiunii disciplinare sub forma suspendării dreptului la întrevederi de lungă / scurtă durată pe un termen de 3 luni, acestuia i-au fost cauzate suferințe psihice, or, ca efect al acestei sancțiuni disciplinare, apelantul-reclamant a fost în imposibilitate de a se bucura de eventualele vizite ale copiilor săi.

Prin urmare, repercusiunile pe care le-a avut sancțiunea disciplinară aplicată ilegal în privința lui Anatolii Jurcov, au depășit gradul minim de severitate, motive pentru care, urmează a-i fi reparat prejudiciul moral cauzat prin disconfortul suportat odată cu supunerea acestei încălcări și consecințele produse vieții familiale.

Colegiul a mai reținut că suma adjudecată de prima instanță lui Anatolii Jurcov cu titlu de prejudiciu moral, având în vedere principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, poate fi considerată o satisfacție echitabilă și proporționată cu sumele acordate de CtEDO în cauze similare.

Sub acest aspect, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile lui Anatolii Jurcov care a susținut că, suma de 3 000 de lei, nu este de natură să acopere prejudiciul cauzat acestuia și copiilor săi, or, pe perioada acțiunii sancțiunii disciplinare, apelantul-reclamant a avut posibilitatea de a păstra legăturile de familie cu copiii săi prin corespondență, sau prin apeluri telefonice.

Totodată, Colegiul a remarcat că respinge argumentele Penitenciarului nr. 17- Rezina precum că, în cazul în care Curtea de Apel Chișinău a anulat decizia de sancționare, Anatolii Jurcov se considera ca nesancționat și era în drept să solicite acordarea întrevederilor respective cu efect retroactiv, or, printr-un act judecătoresc irevocabil, care se bucură de autoritatea lucrului judecat, s-a constatat că decizia de aplicare a sancțiunii disciplinare este ilegală.

La 15 iulie 2022 prin intermediul poștei terestre, Penitenciarul nr. 17 Rezina a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 februarie 2022 a și a expediat-o participanților la proces la 19 mai 2022, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d. 147), astfel, recursul declarat la data de 15 iulie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 august 2022 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Examinând temeiurile recursului declarat de Penitenciarul nr. 17 Rezina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Penitenciarul nr. 17 Rețina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Penitenciarul nr. 17 Rezina, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Penitenciarul nr. 17 Rezina, împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat